

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN-2017-317

9.6.2017

Protector Forsikring ASA

Ulykke

Snowboard – håndleddskade - plutselig, ytre fysisk begivenhet.

Spørsmål om håndleddskade som oppstod ved fall på snowboard var en ulykkesskade etter vilkårene. Nemnda bemerket at fallet ikke skyldtes noe spesielt og at det ikke var grunnlag for å anta at det å stå på et snowboard i en alminnelig bakke utsatte forsikrede for særlig økt risiko. Nemnda konkluderte med at fallet i dette tilfellet måtte anses omfattet av definisjonen av ulykkesskade og påpekte at skaden inntraff som følge av sammenstøt etter fallet. Nemndspraksis godkjenner slike skader uten at det er nødvendig å påvise en ytre årsak til selve fallet. Forsikrede ble gitt medhold.

Saksfremstilling

Saken gjelder krav om erstatning under kollektiv fritidsulykkesforsikring, og reiser spørsmål om fall på snowboard er en ulykke.

Forsikrede falt 5.3.14 på snowboard og knakk håndleddet. I telefonsamtale med selskapet 26.1.17 beskrev han hendelsesforløpet slik:

... han bare datt. Kjørte ned en bakke like ved der han bodde, ikke alpinbakke eller noe. Falt og tok seg for. Jeg spurte om det hadde vært noen sten eller noe spesielt, men ikke noe slikt. Bare maks uflaks sa han.

Selskapet avsto samme dag.

Nemndas sekretariat avgjorde saken 19.4.17 i medhold av delegert avgjørelsesmyndighet, jf. lov om klageorganer for forbrukersaker § 22, jf. pkt. 11 i saksbehandlingsreglene. Forsikrede fikk medhold i klagen. Selskapet klaget avgjørelsen til nemnda, jf. tredje ledd i samme punkt i saksbehandlingsreglene. Det er ikke lagt frem ny dokumentasjon av betydning for nemndas avgjørelse.

Forsikrede har anført at det var en plutselig og uventet situasjon som oppstod da han falt og ødela håndleddet. Han kjørte inn i et ulendt terreng hvor det gikk fra løst og fint føre til hardt skareføre, og han mistet kontrollen. Forsikrede falt, og brakk håndleddet.

Selskapet har anført at det ikke foreligger noe ytre og uventet ved fallet. Etter retts- og nemndspraksis skal ulykkesvurderingen tilpasses den risiko som aktiviteten innebærer, slik at terskelen for hva som er ulykkesskade øker i takt med aktivitetens risiko. Forsikrede var ikke utsatt for andre ytre påkjenninger enn de som følger av den aktivitet han deltok i. Uttalelse 2017-120 har ikke relevans, da skadelidte i den saken var en erfaren alpinist som falt i en oppkjørt løype som ble ansett som svært enkel. Andre liknende saker er ikke blitt ansett som ulykkestilfeller, og nemndspraksis fremstår som lite ensartet. I andre nemndssaker har det vært tale om kanter/slag og groper som utløste skaden. I herværende sak er det ingen slike omstendigheter, og terskelen bør således være enda høyere. Videre anfører selskapet at det ikke har endret sin definisjon av ulykkesskade i vilkårene, og dersom Finansklagenemnda endrer sin praksis, så kan ikke det få

innvirkning på denne saken idet dette er en ulykkesforsikrings sak hvor det er det som er avtalt som skal legges til grunn.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Saken gjelder krav under en kollektiv ulykkesdekning. I pkt. 2.1.5 første ledd i forsikringsvilkårene defineres ulykkesskade som

... skade på kroppen forårsaket av en plutselig ytre, fysisk begivenhet – et ulykkestilfelle - som inntreffer i forsikringstiden.

I telefonsamtalen med selskapet opplyste forsikrede at han bare datt og benektet at det hadde vært noen sten eller annet spesielt. I klagen til nemnda anførte han imidlertid at fallet skjedde da han kjørte inn i et område med hardere snø. Nemnda er enig med sekretariatet i at ved motstridende opplysninger, er det rettslige utgangspunktet at tidsnære opplysninger om årsaken til en skade tillegges vekt fremfor forklaringer som er avgitt etter at det er oppstått tvist. Nemnda legger derfor, som sekretariatet, til grunn at skaden oppsto da forsikrede falt, og at fallet ikke skyldtes noe spesielt. Det er da heller ikke grunnlag for å anta at aktiviteten i dette tilfellet – å stå på et snowboard i en alminnelig bakke – utsatte ham for særlig økt risiko.

Sekretariatet konkluderte med at fallet i dette tilfellet måtte anses omfattet av definisjonen av ulykkesskade. Skaden inntraff i dette tilfellet som følge av sammenstøt etter fall. Nemndspraksis, som de fleste forsikringsselskaper følger, godkjenner slike skader uten at det er nødvendig å påvise en ytre årsak til selve fallet. I tillegg vises det til at Trygderetten for så vidt gjelder folketrygdloven § 13-3 har en tilsvarende tolkning, se Rundskriv Rt. 13-00-D16. Etter nemndas syn må ulykkesbegrepet i selskapets ulykkesforsikring forstås slik at disse omfatter skade som skyldes sammenstøt med underlaget etter et fall. Dersom selskapet ønsker å unnta skader som skyldes fall bør dette fremgå av unntakene.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Forsikrede gis medhold.

Ved behandlingen deltok Karin M. Bruzelius (leder), Ingrid Smedsrud (nestleder), Hege Opheim (nøytralt oppnevnt medlem), Mildrid Felland (selskapsrepresentant), Gro Farestvedt (selskapsrepresentant), Paal Bjønness (forbrukerrepresentant) og Ingebjørg Kiil (forbrukerrepresentant).